

РЕШЕНИЕ

№ 5071

гр. София, 26.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 13.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3677** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по подадена жалба от Рана МД С. гражданин на Б., родена на 2.1.2002 г. срещу заповед № 4078 ПАМ – 145 от 20.03.2023г. на директора на Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Драгоман, ГД „Гранична полиция“, МВР, с която, на основание чл. 41, т.2 от ЗЧРБ му е наложена принудителна административна мярка „връщане до страна на произход – Б.“.

Жалбоподателят твърди, че оспорената заповед е издадена при съществено нарушение на административно-производствените правила, в нарушение на материалния закон и в несъответствие с неговата цел. Твърди, че вече е издадена виза тип „Д“, която е със срок на валидност до 15.6.2023 г. Чуждият гражданин пребивава в страната. Ако се приеме, че визата е анулирана, моли да се приеме, че е нарушен принципът на съразмерност съобразно чл. 6, ал. 1, 2 и 5 АПК. Нарушен е чл. 35 АПК – административният акт е издаден без да са изяснени фактите и събрани необходимите доказателства. Моли съда да отмени отказа. Претендира разноски.

Ответникът - директорът на Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Драгоман, ГД „Гранична полиция“, МВР в писмена защита поддържа, че жалбата е неоснователна и недоказана. Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма. Фактическата обстановка се установява от събраните доказателства. Запоедта препраща към представената докладна, в която са изложени

мотиви за отказа. Налице са предпоставките на чл. 3, § 4 от Директива 2008/115/ЕО. СГП счита, че жалбата е неоснователна.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от докладна записка от 20.3.2023 г., на същата дата при проверка на самоличността в [населено място] е установен гражданин на Б.– жалбоподателят. На същата дата е изазена заповед за задържане № 96, за срок от 24 часа, на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР.

На същата дата е издадена оспорената в това производство заповед. В нея се препраща към предложение 4078р-4212/20.3.2023 г., представено по делото /л.58/. В предложението се сочи относно задържането на жалбоподателя. И е приведен в РДГП Драгоман за извършване на справки в системите на АФИС и Евродак. Предложено е да му бъде наложена принудителна административна мярка на основание чл. 41, т. 2 ЗЧРБ. Чужденецът е с анулирана виза и няма средства да напусне страната, както и има вероятност да се укрие.

При такива изводи ответният орган е постановил процесния административен акт.

При така установените факти, Административен съд София град обосновава следните правни изводи:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ – директора на Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Драгоман, ГД „Гранична полиция“, МВР.

Спазена е предписаната от закона форма.

Отказът е мотивиран.

При постановяването на оспорения акт ответникът не е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила.

Ответникът е постановил обжалвания отказ с мотив, че следва да се наложи ПАМ доколкото са налице предпоставките на чл. 41, т. 2 ЗЧРБ. Посочената норма предвижда, че връщане се налага когато чужденецът не може да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред.

В случая съдът намира, че въз основа на събраните по делото доказателства следва да се направи извод в тази насока – налице са предпоставките на посочената норма.

При съвкупната преценка на доказателствата, обсъдени по-горе следва да се направи извод, че жалбоподателят не се установява да е влязъл в страната по законоустановения ред.

Ето защо и при съвкупната преценка на събраните доказателства следва да се направи извод, че жалбата е неоснователна.

По разноските. Ответникът не претендира такива, поради което и не следва да се присъждат.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Рана МД С. гражданин на Б., роден на 2.1.2002 г. срещу заповед № 4078 ПАМ – 145 от 20.03.2023г. на ВПД директор на РДГП Драгоман, с която, на основание чл. 41, т.2 от ЗЧРБ му е наложена принудителна административна

мярка „връщане до страна на произход – Б.“.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: